

Fitxa tècnica

Guió Naziha Arebi **Fotografia** Naziha Arebi **Interpretació** Documental **Durada** 97 min **Gènere** Documental **Llengües** Àrab i anglès, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Una mirada íntima a la Líbia posterior a la revolució a través dels ulls d'un aspirant a l'equip de futbol femení, la lluita del qual per aconseguir l'acceptació general reflecteix els desafiaments més amplis als quals s'enfronten les dones en la societat líbia contemporània. (filmaffinity.com)

Crítica

Les dones que van somiar omplir un estadi després de la mort del dictador

Naziha Arebi va arribar a Líbia a la recerca de la seva família paterna i va acabar fent un documental sobre un equip femení de futbol secret que aspirava a jugar un partit oficial al seu país

A finals de l'any 2011 les imatges de l'expresident libí Gaddafi torturat, cobert de sang i desorientat anunciaven un abans i un després al país africà. En contraposició a la brutalitat d'aquest final, en un grup de 30 noies naixia l'esperança que per fi poguessin mostrar al món el que portaven anys fent de forma clandestina: jugar a futbol.

Naziha Arebi, filla d'un libí i una britànica seguia des de la tranquil·litat del Regne Unit però amb un enorme interès el que la primavera àrab estava portant al país del seu progenitor. "Suposo que vaig anar a Líbia perquè tenia curiositat per conèixer les meves arrels. Els que som immigrants de segona generació som fills d'uns pares la obsessió dels quals era encaixar, així que hi ha un dia en què et rebel·les contra això i vols conèixer les teves arrels". El 2011 Arebi va desembarcar a Trípoli i va establir les bases del seu documental **Freedom fields** ('Campos de libertad'). La història de les jugadores de futbol ocultes tenia per fi una narradora.

"Havia sentit parlar d'elles, però ningú les havia vist jugar. Va ser difícil arribar a contactar amb elles, però una vegada que les vaig conèixer tot va sorgir de forma natural. Algunes sí que van tenir recels per a la gravació", explica asseguda en una terrassa de Tarifa [...].

La història se centra en tres de les jugadores i recorre tres períodes diferents. El primer, el 2012 mostra la incipient esperança de poder representar el seu país per primera vegada en una competició internacional. El 2014 comencen a sentir-se les veus contràries al fet que aquestes dones ensenyin les cames i serveixin d'exemple a d'altres per emancipar-se i gaudir d'igualtat. El 2016 la pressió venç a la federació de futbol i prohibeixen la seva participació en el torneig.

Tanmateix, aquesta no és una història de derrota. "En fer aquest documental em vaig adonar que l'ésser humà és més fort del que pensa, però no podem fer les coses sols. La comunitat és molt important, és millor afrontar els obstacles juntes, plorar unides, riure unides", apunta Arebi. La cineasta també ha aprofitat aquest projecte de llarg recorregut per retrobar-se amb part de la seva identitat i trobar aquest "terme mitjà" entre el desig dels seus pares d'encaixar en la seva nova llar i el passat que ella reivindica. "Estic molt agraïda per com em va rebre la meva família i com em van acollir aquestes dones", afirma.

La directora assegura que és el futbol, però que podria haver estat qualsevol altre. "Encara que crec que és un esport que arriba a tothom, mentre que un altre tipus de lluita feminista potser és més elitista. Amb el futbol conquistes espais tradicionalment masculins, tens el component de pertànyer a un equip i t'aporta disciplina", analitza. "Quan les dones treballen juntes, igual que els homes, tot és més divertit".

Arebi segueix treballant en projectes cinematogràfics a Líbia. Vol explicar què va passar després de **Freedom fields**. Algunes de les jugadores han impulsat un projecte de desenvolupament a través de l'esport i esperen poder construir espais segurs perquè les jugadores del futur no hagin de ser clandestines mai més.

“Campos de libertad”: premis i seleccions principals

Toronto International Film Festival, Canada, 2018

London Film Festival, UK, 2018

IDFA, The Netherlands, 2018

Ajyal Film Festival, Opening Film, Qatar, 2018

Joburg Film Festival, Award for Best Film, South Africa, 2018

Karama Human Rights Film Festival, Award for Best Documentary, Jordan, 2018

CPH:DOX, Denmark, 2019

Naziha Arebi

Filmografia com a directora

2018 *Freedom Fields* (documental)

2012 *Granny's Flags* (curt documental)

Biografia

Naziha Arebi, nascuda el 1984, és filla de pare libi i mare anglesa, i va créixer a Anglaterra. Va obtenir un màster en Comunicació Audiovisual al Central Saint Martins College of Art and Design abans de traslladar-se a Líbia per tal de conèixer amb profunditat la seva herència cultural. El seu treball en arts visuals i cinema es basa en l'exploració de la llibertat personal i col·lectiva davant l'adversitat. Així mateix, s'enfronta als estereotips, s'interessa per les qüestions de gènere i pel lloc de les dones en la societat. Les seves pel·lícules han estat convidades a nombrosos festivals internacionals. **Campos de libertad** és el seu primer llargmetratge.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

